

Reformationsbibeln

Ester

Svenska Reformationsbibelsällskapets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provutgåva utgiven såsom särtryck
11 september 2021*

Ester

Kapitel 1

Kung Ahasveros bestraffar drottning Vasti.

Detta hände på Ahasveros* tid, den Ahasveros som regerade över 127 provinser från Indien till Etiopien.

**Xerxes.*

2. Under den tiden kung Ahasveros satt på tronen i sitt kungarike, som var i Susans* borg, **Perserrikets huvudstad.*

3. höll han ett gästabud för alla sina furstar och tjänare under sitt tredje regeringsår. De mäktigaste i Persien och Medien, adeln och furstarna i provinserna samlades inför honom.

4. Och under en lång tid, 180 dagar, visade han *för dem* sitt rikes härliga rikedomar och sitt majestäts dyrbara prakt.

5. När de dagarna var över bjöd kungen in till ett sju dagar långt gästabud för allt folk som fanns i Susans borg, både för stora och små, i förgården till slottsträdgården.

6. Där hängde vita, gröna och mörkblå draperier, uppsatta med vita och purpurröda snören i ringar av silver och på pelare av marmor. Soffor av guld och silver *stod* på ett golv som var av röd, blå, vit och svart marmor.

7. Dryckerna serverades i guldkärl. Inget var det andra likt, och kungligt vin fanns i överflöd med kunglig frikostighet.

8. När man drack gällde den regeln att ingen fick tvingas, för kungen hade befallt alla hovmästarna i sitt hus att

de skulle rätta sig efter vars och ens önskan.

9. Drottning Vasti höll också ett gästabud för kvinnorna i kung Ahasveros kungliga palats.

10. På den sjunde dagen, när kungens hjärta var glatt av vinet, befallde han Mehuman, Bisseta, Harebona, Bigeta, Abageta, Setar och Karkas, de sju hovmän som tjänstgjorde hos kung Ahasveros,

11. att de skulle föra in drottning Vasti inför kungen med drottningkronan på huvudet, för att han skulle låta folken och furstarna se hennes skönhet. För hon var vacker att se på.

12. Men drottning Vasti vägrade komma när hovmännen framförde kungens befallning. Då blev kungen ursinnig och vreden brann inom honom.

13. Då vände sig kungen till de visa, de som visste vad stunden krävde, eftersom det var brukligt att kungen rådgjorde med alla som var kunniga i lag och rätt.

14. Hans närmaste var Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena och Memukan, de sju furstar i Persien och Medien som när som helst kunde få företräde hos kungen och var de främsta i riket.

15. Vad ska vi göra med drottning Vasti enligt lagen, eftersom hon inte har gjort som kung Ahasveros befallde

genom hovmännen?

16. Då svarade Memukan inför kungen och furstarna: Det är inte bara mot kungen som drottning Vasti har handlat illa, utan mot alla furstar och alla folk i alla kung Ahasveros provinser.

17. För denna handling som drottningen har gjort kommer att sprida sig till alla kvinnor och leda till att de med förakt kommer att se på sina män när det berättas att kung Ahasveros befallde att man skulle föra in drottning Vasti inför honom, men hon kom inte.

18. *På samma sätt* kommer furstinnorna i Persien och Medien redan idag att säga till alla kungens furstar när de får höra vad drottningen har gjort. *Och* på så sätt *ska det bli* mycket förakt och vrede.

19. Om kungen finner för gott, så låt ett kungligt dekret gå ut och låt det skrivas in i Persiens och Mediens lagar så att det inte kan ändras, att Vasti inte mer får komma inför kung Ahasveros. Och låt kungen ge hennes kungliga ämbete till någon annan som är bättre än hon.

20. Och när det kungliga dekretet som ska skrivas, ska förkunnas i hela ditt rike, för det är stort, så kommer alla hustrur att visa aktning för sina män, från den störste till den minste.

21. Detta svar behagade kungen och furstarna och kungen gjorde som Memukan hade sagt.

22. Och han lät sända ut brev till alla kungens provinser, till varje provins med dess egen skrift och till varje folk på dess eget språk, för att varje man skulle vara herre i sitt eget hus och

för att det skulle bli förkunnat på alla folks språk.

kapitel 2

Ester blir drottning. Mordokaj

räddar kungens liv.

Efter en tid, när kung Ahasveros* vrede hade lagt sig, kom han att tänka på Vasti och vad hon hade gjort och vad som hade beslutats om henne.

**Xerxes.*

2. Då sa kungens tjänare som var i tjänst hos honom: Låt oss söka upp vackra och unga jungfrur åt kungen.

3. Och låt kungen utnämna tillsynsmän i alla länder i riket, så att de kan samla alla vackra och unga jungfrur till kvinnornas hus i Susans borg, och överlämna dem åt kungens hovman Hegaj, som ska ha tillsyn över kvinnorna och se till att de får sin skönhetsbehandling.

4. Och låt den unga kvinna som behagar kungen *mest* få bli drottning i Vastis ställe. Detta förslag behagade kungen och han gjorde så.

5. I Susans borg fanns en jude som hette Mordokaj, son till Jair, son till Simei, son till Kish, en benjaminit.

Neh. 7:7.

6. Han hade förts bort från Jerusalem med fångarna som hade förts bort med Judas kung Jekonja, som kungen i Babylon Nebukadnessar hade fört bort.

2 Kung. 24:4.

7. Han* hade uppfostrat Hadassa, det vill säga Ester, hans farbrors dotter, för hon hade varken far eller mor. Hon var en välväxt och vacker flicka. Efter det att hennes far och mor dött hade Mordokaj adopterat henne som sin egen dotter.

**Mordokaj.*

8. Så när kungens befallning och hans dekret hade blivit hörda och när man samlat ihop många flickor i Susans borg som togs om hand av Hegaj, så blev också Ester hämtad till kungens palats och togs om hand av Hegaj, som hade tillsynen över kvinnorna.

9. Flickan behagade honom och vann hans välvilja. Och han lät henne genast få de skönhetsmedel och den kost som hon skulle ha och de sju tjänsteflickor från kungapalatset som valts ut åt henne. Och han lät henne och hennes tjänsteflickor flytta in i den bästa *delen* av haremet.

10. Ester avslöjade inte något om sitt folk och sin släkt för honom, för Mordokaj hade befallt henne att inte avslöja *det*.

11. Och Mordokaj vandrade varje dag framför gården till haremet för att få veta hur Ester hade det och vad som skulle ske med henne.

12. Var och en av flickorna fick i tur och ordning gå in till kung Ahasveros, sedan hon under tolv månader hade genomgått vad som var bestämt för kvinnorna. Så lång tid tog deras skönhetsbehandling. Sex månader med myrraolja och sex månader med väldoftande kryddor och andra skönhetsmedel för kvinnor.

13. Sen kom varje flicka in till kungen. Och hon fick ta med sig allt hon ville från haremet till kungens palats.

14. Hon gick in på kvällen, och *nästa* morgon gick hon till det andra haremet under kungens hovman Saasgas tillsyn, *han* som hade ansvaret för bihustrurna. *Sedan* kom hon inte in till kungen fler gånger, bara om hon behagade kungen *så mycket* att han lät

kalla på henne vid namn.

15. När nu turen kom till Ester, Abihails dotter, som var Mordokajs farbrors dotter, som han hade adopterat som sin dotter, att hon skulle gå in till kungen, begärde hon inget annat än det som kungens hovman Hagaj, som hade ansvaret för kvinnorna, föreslog henne. Och Ester fann nåd för allas ögon, som såg henne.

16. Så fördes Ester till kung Ahasveros i hans kungliga palats i den tionde månaden, det är månaden Tebet, i hans sjunde regeringsår.

17. Och kungen älskade Ester mer än alla *de andra* kvinnorna, och hon fann nåd och välvilja hos honom framför alla *de andra* jungfrurna. Så satte han drottningkronan på hennes huvud och gjorde henne till drottning i Vastis ställe.

18. Sedan ordnade kungen ett stort gästabud för alla sina furstar och tjänare, ett gästabud för Ester. Han utlyste en högtid i provinserna och delade ut kungliga gåvor.

19. När man för andra gången samlade ihop jungfrurna, satt Mordokaj i kungens port.

20. Ester hade inte avslöjat något om sin släkt eller sitt folk, som Mordokaj hade befallt henne. För Ester gjorde som Mordokaj hade sagt, som hon också gjorde då hon blev uppfostrad av honom.

Est. 8:1.

21. Under den tiden, medan Mordokaj satt i kungens port, blev Bigtan och Teres, två av kungens hovmän, som höll vakt vid porten, rasande och sökte efter tillfälle att döda kung Ahasveros.

22. Mordokaj fick veta det och berättade det för drottning Ester. Och

hon informerade kungen om det i Mordokajs namn.

23. När saken undersökts bekräftades det *också* att det var så och båda hängdes i ett träd. Detta skrevs ner i krönikeboken i kungens närvaro.

Kapitel 3

Haman planerar att utrota judarna.

Efter detta upphöjde kung Ahasveros agagiten Haman, Hammedatas son, till en position över alla andra furstar som var hos honom.

2. Alla kungens tjänare som var i kungens port böjde knä och hyllade Haman, för så hade kungen befallt. Men Mordokaj ville inte böja knä och hylla honom.

3. Då sa kungens tjänare som var i kungens port till Mordokaj: Varför bryter du kungens befallning?

4. Och när de dag efter dag hade sagt så till honom, utan att han lyssnade till dem, berättade de det för Haman, för att se om Mordokajs skäl skulle godtas. För han hade berättat för dem att han var en jude.

5. Då Haman såg att Mordokaj inte böjde knä och inte heller hyllade honom fylldes han av vrede.

6. Men det var inte nog i hans ögon att döda bara Mordokaj, för de hade berättat för honom vilket folk Mordokaj tillhörde. Därför sökte Haman efter tillfälle att utrota alla judar, Mordokajs folk, i Ahasveros hela rike.

7. I första månaden, som är månaden Nisan, i Ahasveros tolfte regeringsår kastade man pur, det vill säga lott, inför Haman, om dag och månad tills

det föll på den tolfte månaden, som är månaden Adar.

Est. 9:24.

8. Då sa Haman till kung Ahasveros: Det finns ett folk som bor utspritt bland folken i ditt rikets alla provinser. Deras lagar skiljer sig från alla andra folks och de håller inte heller kungens lagar. Därför *har* kungen ingen nytta av att låta dem vara.

9. Om det behagar kungen så låt utfärda en skrivelse att de ska utrotas. Och jag vill betala dig 10 000 talenter silver *och överlämna det* i händerna på dem som har ansvaret för att lägga det i kungens skattkammare.

10. Då tog kungen sin signetring från handen och gav den till agagiten Haman, Hammedatas son, judarnas fiende.

Est. 8:2.

11. Och kungen sa till Haman: Silvret är ditt, folket också, och du får göra vad du vill med dem.

12. På trettonde dagen i första månaden inkallades kungens skrivare, och en skrivelse utfärdades helt enligt Hamans befallning till kungens satraper och till ståthållarna över varje provins och till ledarna över varje folk, till varje provins med dess egen skrift och till varje folk på dess eget språk. Skrivelsen utfärdades i kung Ahasveros namn och förseglades med kungens ring.

13. Brevet sändes med budbärare till alla kungens provinser för att förgöra, döda och utrota alla judar, både unga och gamla, barn och kvinnor, *alla på en och samma dag, nämligen* den trettonde *dagen* i tolfte månaden, som är månaden Adar, och *att ta* deras äodelar som byte.

14. En avskrift av brevet skulle sändas

ut som ett dekret till alla provinser, och *det skulle* offentliggöras för alla folk, så att de skulle vara beredda den dagen.

15. På kungens befallning drog budbärarna hastigt iväg, och dekretet meddelades i Susans borg. Sedan satte sig kungen och Haman ned för att dricka, men i staden Susan rådde bestörtning.

Kapitel 4

Mordokajs och judarnas bedrövelse.

Mordokaj ber Ester vädja till kungen.

När Mordokaj fick veta allt som hade hänt, rev han sönder sina kläder och klädde sig i säck och aska. Han gick ut mitt i staden och klagade högt och bittert.

2. Och han fortsatte ända fram till kungens port, för ingen klädd i säcktyg fick komma in genom kungens port.

3. I alla provinser dit kungens befallning och hans dekret nådde *blev det* stor sorg bland judarna, och de fastade, grät och klagade. Och många låg i säck och aska.

4. Esters tjänsteflickor och hovmän kom och berättade *detta* för henne. Då blev drottningen djupt bedrövad. Och hon skickade ut kläder till Mordokaj för att man skulle klä *honom i dem* och ta av honom säcktyget. Men han tog inte emot *dem*.

5. Då kallade Ester till sig Hatak, *en* av kungens hovmän som stod i hennes tjänst, och befallde honom att gå till Mordokaj, för att få reda på vad som stod på och varför han gjorde så.

6. Så Hatak gick till Mordokaj, till

stadens torg, som *låg* framför kungens port.

7. Mordokaj berättade för honom allt som hade hänt honom och hur mycket silver som Haman hade lovat betala till kungens skattkammare för att få judarna utrotade.

8. Han gav honom en avskrift av dekretet som var utfärdat i Susan för att utrota dem. Detta för att han skulle visa *det* för Ester och förklara *allt* för henne, och be henne att hon skulle gå in till kungen och vädja till honom och inför honom be om nåd för sitt folk.

Est. 3:15.

9. Sedan kom Hatak och berättade för Ester vad Mordokaj hade sagt.

10. Ester talade med Hatak igen och befallde honom *att säga* till Mordokaj:

11. Alla kungens tjänare och folket i kungens provinser vet att om någon man eller kvinna går in till kungen på den inre borggården utan att vara kallad, *så gäller* endast en lag: att *han* ska dödas, om inte kungen räcker ut guldspiran mot honom så att han får leva. Men jag har inte varit kallad till kungen på trettio dagar.

12. Och de berättade Esters ord för Mordokaj.

13. Då befallde Mordokaj dem att svara Ester: Tro inte att du ensam av alla judar ska slippa undan i kungens hus.

14. För om du håller tyst denna gång, *då* ska judarna få räddning och bli befriade från annat håll. Men du och din fars hus kommer att gå under. Vem vet, kanske är det *just* för en tid *som* denna som du har blivit drottning?

15. Då bad Ester *dem* ge Mordokaj *detta svar*:

16. Gå och samla ihop alla judar som finns i Susan och fasta för mig. Ni ska inte äta eller dricka under tre dygn, varken dag eller natt. Jag och mina tjänarinnor ska också fasta på samma sätt. Därefter ska jag gå in till kungen, fast det är mot lagen. Om jag mister livet, så mister jag livet.

17. Och Mordokaj gick i väg och gjorde allt som Ester hade befallt honom.

Kapitel 5

Ester bjuder in kungen till en festmåltid.

Hamans vrede mot Mordokaj.

Och det skedde på tredje dagen att Ester klädde sig i sin drottningsskrud och ställde sig på det kungliga palatsets inre borggård, mitt för den kungliga huvudbyggnaden. Kungen satt på sin kungatron i det kungliga palatset, mitt emot palatsets ingång.

2. När kungen såg drottning Ester stå på innergården fann hon nåd inför hans ögon, och kungen räckte ut guldspiran som han hade i sin hand. Då kom Ester närmare och rörde vid spetsen av spiran.

3. Och kungen sa till henne: Vad önskar du, drottning Ester? Vad är din begäran? Om den så gäller halva riket ska du få det.

4. Ester svarade: Om det behagar kungen, så låt kungen och Haman idag komma till en festmåltid som jag har ordnat för honom. Est. 7:1.

5. Då sa kungen: Hämta genast hit Haman, så att han kan göra som Ester har sagt. Så kom kungen och Haman till festmåltiden som Ester hade ordnat.

6. Under festmåltiden när vinet serverades, sa kungen till Ester: Vad är din önskan? Den ska beviljas. Vad är din begäran? Om den så gäller halva riket ska den uppfyllas.

7. Då svarade Ester och sa: Min bön och begäran är *detta*:

8. Om jag har funnit nåd för kungens ögon, och om det behagar kungen att bevilja min önskan och uppfylla min begäran, så må kungen och Haman komma till en festmåltid som jag ska ordna för dem. Då ska jag i morgon göra som kungen har sagt.

9. Den dagen gick Haman därifrån upprymd och med ett glatt hjärta. Men när han fick se Mordokaj vid kungens port, att han varken steg upp eller ens rörde sig för honom, blev han full av vrede mot Mordokaj.

10. Men Haman höll inne sina känslor. Och när han kom hem sände han bud och kallade på sina vänner och sin hustru Seres.

11. Då berättade han för dem om sina rikedomars härlighet och sina många barn, och hur kungen på alla sätt hade ärat honom och hur han blivit upphöjd över kungens furstar och tjänare.

12. Dessutom sa Haman: Drottning Ester lät inte någon annan utom mig komma med kungen till festmåltiden som hon gjort i ordning! Och imorgon är jag också bjuden till henne tillsammans med kungen.

13. Men allt detta betyder ingenting för mig så länge jag ser juden Mordokaj sitta i kungens port.

14. Då sa hans hustru Zeresh och alla hans vänner till honom: Låt resa

en femtio alnar hög påle* och säg imorgon till kungen att man hänger upp Mordokaj på den. Då kan du vara glad och gå med kungen till festmåltiden. Det tyckte Haman var ett bra förslag, och han lät resa pålen.

**KJV: galge.*

Kapitel 6

Mordokajs upphöjelse.

Den natten kunde kungen inte sova, och han befallde att man hämtade krönikan där minnesvärda händelser var nertecknade och man läste ur den för kungen. Est. 2:23.

2. Och där fanns skrivet att Mordokaj hade avslöjat hur Bigtan och Teres, två av de hovmän som höll vakt vid porten, hade sökt efter tillfälle att döda kung Ahasveros. Est. 2:21f.

3. Och kungen sa: Vilken heder och ära har vi visat Mordokaj för detta? Då sa kungens tjänare som tjänade honom: Ingenting har gjorts för honom.

4. Då frågade kungen: Vem står på borggården? För Haman hade kommit in på den yttre borggården till kungapalatset för att be kungen låta hänga upp Mordokaj på den påle som han hade gjort i ordning för honom.

5. Kungens tjänare svarade honom: Se, Haman står på borggården. Kungen sa: Låt honom komma in.

6. Haman kom in och kungen frågade honom: Vad ska man göra för den man som kungen gärna vill hedra? Haman tänkte i sitt hjärta: Vem skulle kungen gärna vilja hedra mer än mig?

7. Och Haman svarade kungen: Den man som kungen gärna vill hedra,

8. ska man hämta en kunglig skrud som kungen själv har burit, och en häst som kungen själv har ridit på och som har en kunglig krona på huvudet.

9. Låt skruden och hästen överlämnas till en av kungens ädlaste furstar, för att de ska pryda den man som kungen gärna vill ära. Och för fram honom ridande på hästen genom stadens gator och utropa för honom: Så gör man med den som kungen vill hedra!

10. Då sa kungen till Haman: Skynda dig och ta skruden och hästen som du har sagt, och gör så för juden Mordokaj som sitter i kungens port. Låt ingenting fattas av allt som du har sagt.

11. Så tog Haman skruden och hästen och satte den på Mordokaj och förde honom ridande fram på stadens gator och ropade före honom: Så gör man med den som kungen vill hedra!

12. Och Mordokaj kom tillbaka till kungens port. Men Haman skyndade sig hem sorgsen och med huvudet övertäckt.

13. Och Haman berättade för sin hustru Seres och alla sina vänner om allt som hade hänt honom. Då sa hans rådgivare och hans hustru Seres till honom: Om Mordokaj är av judarnas säd, inför vilken du har fått falla ner för, så förmår du ingenting mot honom. Han kommer att bli ditt fall.

14. Medan de fortfarande talade med honom, kom kungens hovmän, och de skyndade att föra Haman till festmåltiden som Ester hade ordnat.

Kapitel 7

Hamans död.

Så kom kungen och Haman till festmåltiden hos drottning Ester.

Est. 5:4-5.

2. Även nu på den andra dagen sa kungen till Ester under festmåltiden när vinet serverades: Vad är din önskan, drottning Ester? Den ska beviljas. Vad är din begäran? Om det så gäller halva riket ska den uppfyllas.

3. Då svarade drottningen Ester och sa: Om jag har funnit nåd för dina ögon, o konung, och om kungen så finner för gott: Skona mitt liv, det är min bön och skona mitt folk, det är min önskan.

4. För jag och mitt folk är sålda och vi ska förgöras, dödas och förintas. Om vi hade blivit sålda som slavar och slavinnor, då hade jag tigit. Även om fienden aldrig hade kunnat kompensera för kungens förlust.

5. Då svarade kung Ahasveros drottning Ester och sa: Vem är han och var är han, som skulle våga tänka i sitt hjärta att göra något sådant?

6. Ester sa: Motståndaren och fienden är denne onde Haman. Då blev Haman förskräckt för kungen och drottningen.

7. Och kungen reste sig upp i vrede från festmåltiden när vinet serverades och gick ut i palatsets trädgård. Och Haman stannade kvar för att vädja till drottning Ester för sitt liv, för han såg att kungen hade beslutat om hans olycka.

8. När kungen återvände från palatsets trädgård till festsalen där vinet hade serverats, hade Haman ramlat över soffan där Ester satt. Då sa kungen:

Tänker han till och med våldföra sig på drottningen här i palatset inför mina ögon? När kungen hade sagt detta täckte de över Hamans ansikte.

9. Då sa Harbona, en av kungens hovmän till kungen: Se, en påle, femtio alnar hög har Haman också låtit resa för Mordokaj, som med sina ord var till sådan nytta för kungen. Den står vid Hamans hus. Då sa kungen: Häng upp honom på den!

10. Så hängde de upp Haman på pålen som han hade rest för Mordokaj. Sedan lade sig kungens vrede.

Kapitel 8

Judarna får försvara sig.

Den dagen gav kung Ahasveros till drottning Ester det hus som hade tillhört Haman, judarnas fiende. Och Mordokaj *fick* komma fram inför kungen, för Ester hade sagt vad han *var* för henne.

Est. 2:20.

2. Kungen tog av sig ringen som han hade tagit tillbaka från Haman och gav den till Mordokaj. Och Ester satte Mordokaj över Hamans hus. Est. 3:10.

3. Ester talade på nytt till kungen och föll ner för hans fötter och bönföll honom under tårar att stoppa agagiten Hamans onda *planer* och den plan som han hade tänkt ut mot judarna.

4. Då räckte kungen ut guldspiran mot Ester och Ester steg upp och trädde fram inför kungen.

5. Hon sa: Om kungen finner det gott, och om jag har funnit nåd inför honom och kungen *anser* att det är rätt, och *om* jag är till behag för honom, låt då en skrivelse utfärdas för att återkalla breven som agagiten

Haman, Hammedatas son, skrev för att utplåna judarna i alla kungens provinser.

6. För hur skulle jag kunna stå ut med att se denna ondska drabba mitt folk, hur skulle jag kunna stå ut med att se mina landsmän förintas?

7. Då svarade kung Ahasveros drottning Ester och till juden Mordokaj: Se, jag har gett Hamans hus till Ester och honom har de hängt på en påle därför att han ville bära hand på judarna.

8. Skriv också i kungens namn *en skrivelse* om judarna så som ni finner lämpligt, och försegla *den* med kungens sigillring. För en skrivelse som är utfärdad i kungens namn och förseglad med kungens sigillring kan ingen upphäva.

9. Då kallades kungens skrivare på den tjugotredje dagen i tredje månaden, som är månaden Sivan. Och en skrivelse utfärdades helt enligt Mordokajs befallning till judarna och till satraperna, ståthållarna och furstarna i provinserna från Indien ända till Etiopien, 127 provinser. Till varje provins skrevs med dess egen skrift och till varje folk på dess eget språk, också till judarna med deras skrift och på deras språk.

10. Detta skrevs i kung Ahasveros namn och förseglades med kungens sigillring. Så sände han breven med kurirer till häst, ridande på snabba hästar från kungens stall*.

*KJV: ridande på mulåsnor, kameler och unga dromedarer.

11. I *breven* stod att kungen tillät judarna i varje stad att samlas för att försvara sina liv och förgöra, döda och utplåna alla väpnade skaror i

varje folk och provins som angrep dem, även barn och kvinnor, och att ta deras ägodelar som byte.

12. *Detta fick ske* på en och samma dag i alla kung Ahasveros provinser, *nämligen* den trettonde *dagen* i tolfte månaden, *det vill säga* månaden Adar.

13. En avskrift av skrivelsen skulle gälla som lag i varje provins och skulle offentliggöras för alla folk, så att judarna skulle vara beredda att den dagen hämnas på sina fiender.

Est. 3:14, 9:1.

14. På kungens order gav sig kurirerna av på de kungliga hästarna* i största hast. Och dekretet offentliggjordes i Susans borg.

Est. 3:15.

*KJV: som red på mulåsnor och kameler.

15. Och Mordokaj gick ut från kungen klädd i kunglig skrud i blått och vitt, och med en stor guldkrona och klädd i en mantel av purpurrött linnetyg. Och staden Susan jublade och var glad.

16. För judarna blev det ljus och glädje, fröjd och ära.

17. Och i varje provins och i varje stad, överallt dit kungens befallning och dekret kom blev det glädje och jubel bland judarna, och de höll fest och firade högtid. Och många av folken i landet blev judar, eftersom fruktan för judarna hade kommit över dem.

Kapitel 9

Judarnas hämnd. Purimfesten.

Nu närmade sig den trettonde dagen i tolfte månaden, *det vill säga* månaden Adar, när kungens befallning och dekret skulle verkställas. Den dagen hade judarnas

fiender hoppats på att få makt över dem, men nu blev det tvärtom så att judarna i stället fick makt över dem som hatade dem.

2. Då samlades judarna i sina städer i alla kung Ahasveros provinser, för att göra upp med dem som ville skada dem. Och ingen kunde stå emot dem, för alla folk hade gripits av fruktan för dem.

3 Och alla furstarna i provinserna, satraperna, ståthållarna och kungens tjänstemän hjälpte judarna, för de hade gripits av fruktan för Mordokaj.

4. Mordokaj *var nu* mäktig i det kungliga palatset och ryktet om honom spred sig i alla provinser, eftersom denne man, Mordokaj blev allt mäktigare.

5. På så sätt slog judarna alla sina fiender med svärd, dödade och förintade dem, och gjorde som de ville med dem som hatade dem.

6. I Susans borg slog judarna och dödade femhundra män,

7. och Parsandata, Dalfon, Aspata,

8. Porata, Adalja, Aridata,

9. Parmasta, Arisaj, Aridaj och Vajsata

10. de tio sönerna till Haman, Hammedatas son, judarnas fiende. Men de avstod från plundring.

11. Den dagen fick kungen veta hur många som dödats i Susans borg.

12. Och kungen sa till drottning Ester: I Susans borg har judarna slagit och dödat 500 män, också Hamans tio söner. Vad har de *då* gjort i kungens övriga provinser? Vad är din önskan? Den ska beviljas. Och vad mer är din begäran? Den ska uppfyllas.

13. Då svarade Ester: Om det behagar kungen, så låt också judarna imorgon

göra i Susan som dekretet säger idag, och låt Hamans tio söner hängas upp på pålen.

14. Då befallde kungen att så skulle ske. Och ett dekret om detta utfärdades i Susan och Hamans tio söner blev upphängda.

15. Och judarna i Susan samlades också på fjortonde dagen i månaden Adar, och dödade 300 män i Susan. Men de avstod från plundring.

16. Resten av judarna i kungens provinser samlades för att försvarade sina liv och skaffade sig ro från sina fiender. Och de dödade 75 000 av sina fiender. Men de avstod från plundring.

17. *Detta skedde* på trettonde dagen i månaden Adar. Men på fjortonde dagen i samma *månad* vilade de och gjorde den till en dag av fest och glädje.

18. Men judarna som *var* i Susan samlades *både* den trettonde och fjortonde *dagen*. Och på den femtonde *dagen* i samma *månad* vilade de och gjorde den till en dag av fest och glädje.

19. Därför firar judarna på landet, de som bodde i städerna utan murar, den fjortonde dagen i månaden Adar som *en dag* av glädje, fest och högtid då man sänder gåvor till varandra.

20. Och Mordokaj skrev ner allt detta och sände brev till alla judar som *bodde* i alla kung Ahasveros provinser, *både* nära och långt borta,

21. för att fastställa bland dem att de varje år skulle fira den fjortonde och femtonde dagen i månaden Adar.

22. Eftersom det var på dessa dagar som judarna hade fått ro för sina fiender och eftersom i denna

månad deras bedrövelse hade blivit förvandlad till glädje och deras sorg till högtid. Därför skulle de fira dem som dagar av fest och glädje och sända presenter till varandra och ge gåvor till de fattiga.

23. Så judarna antog den sed som de hade börjat, och som Mordokaj hade skrivit till dem.

24. Eftersom agagiten Haman, Hammedatas son, alla judars fiende, hade tänkt ut en ond *plan* mot judarna för att utplåna dem och kastat pur, det vill säga lott, för att förgöra och utplåna dem.

25. Men när *Ester* kom inför kungen, befallde han genom en skrivelse att de onda planer som *Haman* haft mot judarna skulle vända tillbaka över hans eget huvud och att han och hans söner skulle hängas upp på pälén.

26. Därför kallade de dessa dagar purim efter ordet pur*. På grund av allt som stod i brevet och vad de själva sett och vad som hänt med dem,

**Hebr. pur, dvs. lott.*

27. antog och fastställde judarna denna sed, att de själva och deras efterkommande och alla som anslöt sig till dem, skulle varje år fira dessa två dagar, så som det var föreskrivet och på deras bestämda tid.

28. Och *att* dessa dagar *skulle* komma ihåg och firas i varje generation, i varje familj, i varje provins och i varje stad, *för att* dessa purimdagarna inte skulle glömmas bland judarna, och minnet av dem aldrig upphöra hos deras efterkommande.

29. Därefter skrev drottning Ester, Abihails dotter, med juden Mordokaj, med all kraft för att stadfästa detta andra brev om Purim.

30. Och han* sände brev till alla judar i de 127 provinserna i kung Ahasveros rike *med* ord om fred och sanning,

**Mordokaj.*

31. för att bekräfta att de skulle hålla dessa purimdagarna på deras bestämda tider, som juden Mordokaj och drottning Ester hade skrivit till dem om. Och *att de skulle hålla det* som de bestämt för sig själva och sina efterkommande när det gällde fastetiderna och klagoropen.

32. Och Esters befallning, som fastställde dessa föreskrifter om purim, nertecknades i en bok.

Kapitel 10

Kung Ahasveros och Mordokaj.

Kung Ahasveros tog ut en skatt av fastlandet och av öarna i havet.

2. Och alla hans mäktiga gärningar och hans makt, och skildringen om den höga ställning som kungen gav Mordokaj, är inte de nedskrivna i krönikeboken om Mediens och Persiens kungar?

3. För juden Mordokaj var kung Ahasveros närmaste man. Han var högt ansedd bland judarna och älskad av sina många bröder. Han sökte sitt folks bästa och talade fred till alla sina landsmän*.

**BK 1878: talade för alla sina landsmäns välfärd.*